

عکس: نسیم احمدی / ایران

آن به تولیدکنندگان اثر نمی رسد و بتدریج سبب تضعیف مشاغل زیرمجموعه صنعت نشرمان می شود. نباید اجازه سودجویی به افرادی بدهیم که هیچ زحمتی در ازای دریافت منافع مالی متحمل نمی شوند.

■ **البته تلاش برای آگاه سازی نیازمند عزم جدی خود شما مسئولان است، وگرنه در بحث ضرورت استفاده از کمربند ایمنی خودرو، تا قبل از ساخت آن انیمیشن های مشهور «سیاساکی» و... حتی در نظر گرفتن جریمه هم چندان مؤثر نبود! در این زمینه چه برنامه ای دارید؟**

بله، تحقق کامل این آگاهی سازی تنها از عهده بخش خصوصی ساخته نیست. اینجا گذشته از سرمایه گذاری دولتی برای اقداماتی مشابه نمونه ای که شما گفتید رسانه ها، بویژه صداوسیما هم باید بخشی از کار را به عهده بگیرند. حتی خود نویسندگان و مترجمان آثار هم می توانند در تولید و انتشار پیام هایی در این رابطه همکاری کنند یا دست به اطلاع رسانی در صفحات شخصی شان در شبکه های اجتماعی بزنند. از طرفی در بحث مقاله با قاجاق کتاب هم افزون بر همراهی دولت، مراجع قضایی ذی ربط نیز باید حداکثر تلاش و همکاری را به خرج بدهند تا قادر به کشف شبکه های قاجاق فعالیت این افراد و گروه های متخلف نباشند. فعالیت این متخلفان شکل زنجیره ای و حتی نظام مند پیدا کرده است. فعالیت اینها در کل کشور پراکنده شده و انبارهایی در نقاط شهرها و استان های مختلف دارند.

■ **در این رابطه با خلاهای قانونی جدی روبه رو هستیم، حتی به صرف مجرم شناخته شدن فعالان عرصه قاجاق کتاب، خیال شان آسوده است که مجازات چندانی برای آنان در قانون لحاظ نشده!**

بله، متأسفانه اغلب اینها می دانند که حتی دستگیر هم بشوند جریمه یا حبس کمی در انتظارشان هست. از همین رو معتقدم برچیدن فعالیت این افراد و گروه های متخلف نیازمند بررسی ابعاد مختلف آن و از سویی چاره اندیشی است. به سبب همین شرایط در اغلب مواقع ناشران متضرر، انگیزه کافی برای شکایت و پیگیری آن را ندارند. در اوضاع فعلی صرف زمان و هزینه این پیگیری ها نتیجه بازدارنده چندانی ندارد و حتی سبب جبران خسارت وارده هم نمی شود. اینها مواردی است که وزارت فرهنگ و ارشاد باید برای حل شان ورودی جدی پیدا کند. در همین رابطه کارگروهی با حضور خود اهالی نشر راه اندازی کرده ایم، مقدمات مورد نیاز آن در حال انجام و فراهم شدن است تا ضمن بررسی نیازهای حقوقی،

گسترش فعالیت تکثیرکنندگان را نداشته است. خوشبختانه در شرایط فعلی هم اتحادیه جدید و فعالیت بیشتری در این زمینه دارد و هم مسئولان وزارت فرهنگ و ارشاد عزم خود را جزم کرده اند. هر چند باز هم تأکید می کنم که همراهی مردم در خرید کتاب از کتابفروشی ها و فروشگاه های فیزیکی و مجازی قانونی یکی از مهم ترین مسائلی است که موفقیت برچیده شدن اینها را به دنبال خواهد داشت. در عین حال اهالی رسانه هم باید کاری کنند، گاهی در برخورد با دست فروشان کتاب برخی رسانه ها طوری فضا سازی می کنند که انگار نباید با آنها مقابله کرد. در صورتی که اغلب اینها کارشان از فروش کتاب های ممنوعه گذشته و حالا سراغ کتاب های تکثیر غیر قانونی آمده اند. خود این دست فروشان هم باید بالاخره متوجه ضرری که با کار خود به صنعت نشرمان می زنند، بشوند.

■ **یکی دیگر از بسترهای فروش این آثار، شبه نمایشگاه های فروش کتاب هستند که در ایستگاه های مترو، پارک ها و حتی دانشگاه ها برگزار می شوند؛ تا پیش از شیوع کرونا، اتحادیه ناشران و کتاب فروشان تهران در همکاری با وزارت ارشاد و دیگر نهادهای مرتبط به طور جدی پیگیری بود که برایی شان تنها با مجوز اتحادیه ممکن شود و از طرفی امکان نظارت بر فعالیت آنها فراهم شود. هر چند که محدودیت های کرونایی روند تحقق آن را کند کرد. برای نظام مند کردن برگزاری این نمایشگاه ها چه تصمیمی دارید؟**

من معتقدم که در صورت مقابله با شبکه انتشار غیر قانونی کتاب ها، امکان عرضه آنها هم مختل می شود. واقعیت این است که برگزاری شبه نمایشگاه های کتاب کار مفیدی نیست. متأسفانه این نگاه باب شده که هر نمایشگاهی تخفیف های بیشتری ارائه بدهد نمایشگاه بهتری است، این تصویری است که حتی در برخی مراکز دولتی و نهادهای عمومی هم هست. هرچه تخفیف بیشتر باشد، مراکز با سازمان ها علاقه مندتری بیشتری برای میزبانی از نمایشگاه ها دارند. در صورتی که با انتشار آثار به روش قانونی امکان در نظر گرفتن تخفیف زیادی وجود ندارد. ای کاش مردم بدانند که اگر جایی برای کتاب ها تخفیف نامتعارف در نظر گرفته یا شک بار مشکل دارد.

■ **در بحث پیوستن به معاهده برن «قانون کپی رایت» با موانع متعددی روبه رو هستیم که در نتیجه اش شاید هنوز امکان قبول آن را نداشته باشیم، با این حال ما حتی به آن شکلی که باید کپی رایت داخلی هم نداریم. در صورتی که اگر نظارتی در این**

واحد حقوقی دنبال می شود. البته در قانون خودمان هم موارد خوبی در نظر گرفته شده، در قانون «حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان» تصویب سال ۱۳۴۸ و مصوبه اصلاحی «اهداف، سیاست ها و ضوابط نشر کتاب» ۱۳۸۹ و نیز آیین نامه اجرایی ماده ۲۱ قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان موادی در اعتبار مالکیت معنوی آثار آمده است و رعایت این حقوق محترم و ضروری شمرده شده است. عمده مشکل در بحثی که مطرح کردید در اجراست.

■ **برگزاری نمایشگاه کتاب، چه در شکل فیزیکی و چه مجازی آن بر انتشار آثار متمرکز است که این نیازمند تهیه کاغذ است؛ آن هم در شرایطی که چند سالی است در واردات با مشکل روبه رو شده ایم. به تازگی از ضرورت فعالیت کارخانه های کاغذ داخلی صحبت شده. در شرایط فعلی که کارخانه هایی همچون «کارخانه کاغذ مازندران» امکان تحقق این مساله را حداقل در کوتاه مدت ندارند، برای تأمین کاغذ مصرفی در شرایط کتاب چه برنامه ای دارید؟**

به نکته خوبی اشاره کردید، واقعیتی است که کارخانه های داخلی هم اکنون وضعیت خوبی برای تولید کاغذ ندارند. اما آیا اینها امکان تولید کاغذ ندارند؟ نه. می توانند. هر چند کار به سمتی هدایت شده که یا تولید ندارند یا حجم کمی کاغذ روانه بازار می کنند. اینها با مشکلاتی روبه رو هستند. در جلساتی که در همین رابطه با معاون اول رئیس جمهوری، وزارت صمت و کارخانه داران برگزار شد مشکلات و موانع پیش روی آنان را بررسی، دسته بندی و اولویت بندی کرده ایم، من هم قبول دارم که غیرواقع نگرانه نمی توانیم بگوییم باید بشود و بعد هم به مشکلاتی بر بخوریم؛ در شرایط فعلی نیازمند بررسی و رفع مشکلات و ایجاد زمینه تولید هستیم، که اینها از اولویت های پیگیری ما هستند. هم اکنون برخی از این کارخانه ها توان تولید دارند اما با مشکلاتی روبه رو هستند یا تولید کاغذ برایشان اقتصادی نیست. با دستورات معاون اول بخشی از این موانع برطرف می شود؛ کارخانه کاغذ مازندران به زودی در مدار تولید کاغذ قرار خواهد گرفت که همین حالا با رفع چند مشکل قادر به تولید سالی ۹۰ هزار تن کاغذ هست. به این کارخانه اعلام کرده ایم که نگران فروش تولیدات خود نباشند، وزارت ارشاد بازار مناسب فروش این کاغذ را تضمین می کند. دو کارخانه دیگر «پارس» و «دیپای شوشتر»، در خوزستان هم ظرفیت تولید کاغذ دارند اما با مشکلاتی روبه رو هستند که البته قابل رفع است.

کارخانه کاغذ مازندران به زودی در مدار تولید کاغذ قرار خواهد گرفت که همین حالا با رفع چند مشکل قادر به تولید سالی ۹۰ هزار تن کاغذ است. به این کارخانه اعلام کرده ایم که نگران فروش تولیدات خود نباشند، وزارت ارشاد بازار مناسب فروش این کاغذ را تضمین می کند. دو کارخانه دیگر «پارس» و «دیپای شوشتر»، در خوزستان هم ظرفیت تولید کاغذ دارند اما با مشکلاتی روبه رو هستند که البته قابل رفع است. به تولید خواهد بود. تولید بخش قابل توجهی از حجم کاغذ مصرفی کشور اتفاق عجیبی نیست اما همت و اهتمام جدی بخش خصوصی را بطب می کند

رابطه وجود داشت حداقل در بحث ترجمه با این حجم از کتاب سازی روبه رو نبودیم؛ این بخش کی سروسامان پیدای کند؟

در وهله نخست نیازمند تقویت تورم افزاری اداره کتاب (دفتر توسعه کتاب و کتابخوانی وزارت ارشاد) هستیم که این کار در مرحله انجام است و به زودی عملی می شود. اداره کتاب باید قادر به بررسی فایل کتاب ها برای مشابهت یابی های احتمالی باشد. از این طریق متوجه می شوند که فایل ارائه شده با کتاب دیگری همپوشانی دارد یا نه، حتی امکان سنجش میزان آن هم فراهم می شود. کاری که در ارائه سندهای علمی انجام می شود، به محض آن که ریشه علمی، نخستین اقدام مشابهت یابی از این طریق سامانه در اختیار دانشگاه ها است.

هر چند که این به معنای رعایت مالکیت حقوق معنوی به شکل کامل نیست، برای در نظر گرفتن آن نیازمند اقدامات تکمیلی دیگری هستیم که از سوی

دوشنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۰
سال بیست و هفتم
شماره ۷۷۷۳

مساله اینجاست که شرایط اقتصادی فعلی نشرمان اجازه حذف این حمایت را نمی دهد و اگر همین اندک حمایت دولتی هم متوجه کاغذ نشود ناشران با مشکلاتی به مراتب وخیم تر روبه رو خواهند شد. اگر شرایط با ثبات اقتصادی داشته باشیم آن وقت می توان این حمایت را حذف کرد و اجازه داد که بازار کاغذ بر اساس نیاز ناشران تنظیم شود.

■ **خب در شرایط فعلی که چاره ای جز انجام این حمایت نیست برای کاهش حاشیه های واردات کاغذ و بازار سیاهی که به نوعی سبب می شود چه خواهید کرد؟**

تخلفات قبلی پیگیری شده و کاغذ متعلق به ارشاد شناسایی شد و در حال انتقال به انبار در اختیار ما برای توزیع بین ناشران متقاضی است. ■ **بحث پایانی را بر میز می بگذاریم؛ چندی پیش تأکید کردید که باید مسئولیت ناشر در زمینه مجوز آثار بیشتر شود. حدود هشت سال قبل، وزیر ارشاد وقت از تصمیم برای اسپارسی کار ممیزی بر ناشران علاقه مند گفت که با استقبال روبه رو نشد. اغلب ناشران حتی مخالفت کردند که این مسئولیت ضرر بیشتری متوجه سرمایه گذاری های آنان خواهد کرد. با این پیشینه و نکته ای که از ناشران سراغ داریم چطور خواهان افزایش مسئولیت ناشران در مسیر ممیزی آثار هستید؟**

مقصود من از گفتام به هیچ وجه مشابه نمونه ای که از چندین سال قبل گفتید نیست؛ اعتقاد من این است که ناشران نباید به امید وجود ممیزی، نظارت نهایی و کامل بر کتاب هایی که آماده می کنند داشته باشند. باید احساس مسئولیت بیشتری در زمینه بررسی آثار وجود داشته باشد. وجود برخی موارد تعجب برانگیز است، از جمله توهین به اقوام، مذاهب و... ناشر باید دقت کند کتابی که خواهان کسب مجوز نشر آن هست دچار چنین ایراداتی که می توانند منشأ اختلافات ملی شوند نباشد. امیدوارم ناشران ممیزی را یکی از

■ **طی تمام این سال ها، اداره کتاب به جهت مسئولیتی که در ارتباط با ممیزی آثار مواجه است با گلايه ها و انتقاداتی روبه رو بوده؛ معیار شما در این دوره برای کاهش مشکلات احتمالی بر چه اساسی است؟**

در وهله نخست امیدوارم شاهد افزایش اعتماد میان اهالی نشر با مسئولان این بخش از معاونت فرهنگی باشیم. ممکن است که اداره کتاب اصلاحاتی را به ناشران اعلام کند. این را نباید به نگاه سلیقه ای تعبیر کرد. باز بودن راه گفت وگو یکی از مهم ترین راهکارها برای کاهش مشکلات مذکور و از سویی سرعت بخشیدن به روند کسب مجوز در مواردی است که کتابی با مشکل روبه رو شده باشد. اما نکته دیگر این که بپذیریم حجم کارهایی که برای مجوز به اداره کتاب می رسد بسیار زیاد است و در این بین احتمال برخی کاستی ها هم وجود دارد.

■ **آقای احمدوند گفت وگور با سائولی درباره خودتان پایان بدهیم، پیش از انتصاب به این مسئولیت، سابقه سال ها کار جدی در حوزه کتاب در کارنامه شما ثبت شده، این که فردی فرهنگی سکان این معاونت را به عهده گرفته سبب انتظار بیشتر اهالی کتاب می شود، از این بابت نگران نیستید؟ با توجه به همین سابقه در تعامل با اهالی کتاب بنارابر چه گذاشته اید؟**

اتفاقاً در ارتباط با مسأله ای که عنوان کردید نگرانی جدی دارم؛ بویژه که کشور از نظر اقتصادی در شرایط خاصی قرار دارد و صنعت نشرمان هم با مشکلات متعددی دست به گیران است. برای من که دوره ای این مسئولیت را پذیرفته ام برقراری یک تعامل حرفه ای و درست با فعالان عرصه کتاب اهمیت بسیاری دارد؛ چراکه در نهایت به بهبود وضعیت این صنعت هم کمک می کند. باید دارم که در انجام کار فرهنگی نباید تحت تأثیر شرایط موقت یا حتی نگاه های حزبی و جناحی قرار گرفت. این یک جایگاه حاکمیتی و رسمی است، به یک طیف فکری خاص تعلق ندارد. باوجود آن که خواناخواه همه ما علایق و سلاقی خاص خود را داریم در تلاش هستم تا در حد توانم خدمتی یکسان به همه بخش های نشر داشته باشم.

می آید، انتخاب کرده و مسابقه های مختلفی در ارتباط با آنها ترتیب بدهم؛ حتی گاهی بچه ها را برای برپایی نمایشی از داستان کتاب ها تشویق می کنم و گروه تئاتر تشکیل می دهیم؛ تا جایی که فرصت داشته باشم کتاب هایی که اثرگذاری بیشتری بر بچه ها دارند و محتوای آنها را که برخاسته از بوم فرهنگی یا جغرافیایی خودشان هست، معرفی می کنم. برای این بچه ها این قبیل برنامه ها و از سویی کتابخانه هایی بسیار نعمت بزرگی است؛ اینها از امکانات بچه هایی که ساکن کلانشهرها هستند محرومند و حداقل از این طریق می توان آن اندازه ای در مسیر توزیع عادلانه تر خدمات فرهنگی در سطح کشورمان گام برداشت. ای کاش مسئولان فرهنگی، تشکل ها و همه آنها یی که در این زمینه کاری از عهده شان ساخته است برای تحقق بیشتر این مسأله تلاش کنند. من و دیگر همکارانم با توجه به امکانات محدود قادر به پوشش همه روستاها نیستیم، برای دسترسی همه فرزندان سرزمینمان به کتاب باید همتی ملی به خرج بدهیم.

روایت عمومی پروژشی فکری کودکان و نوجوانان

و... می توان کودکان و نوجوانان و حتی بزرگ ترهای آنان را متوجه این ضرورت ها کرد. حالا بماند که کافر است بچه ها بفهمند بر نامه ریزی برای برگزاری چنین هفته ای در راه است تا با اشتیاق زیادی خودشان هم دست به کار شوند. بسیاری از این روستاها از وجود کتابخانه برخوردار نیستند و اگر چنین اقدامات و برنامه هایی نباشد شاید هرگز

فرصتی برای بازگشت کتاب به سید خانوارها

کتاب به عنوان یک کالای فرهنگی که نقش تعیین کننده ای در ارتقای فرهنگ عمومی دارد، از مدت ها قبل در سید خانوارهای ایرانی جای چندان مطلوبی ندارد و فعالان و کارشناسان امور فرهنگی در این مورد بارها هشدار داده و صدمات حذف کتاب از سید خانوارهای ایرانی را گوشزد کرده اند. هر چند که طی سال معمولاً گوش شنوایی برای شنیدن این حرف ها و هشدارها وجود ندارد و تنها می توان به اثرگذاری برخی مناسبت های ملی در حوزه کتاب، از جمله «هفته کتاب» که هر سال در نیمه دوم آبان ماه برگزار می شود امیدوار بود. حالا با گذر از روزها و ماه های نسبتاً راکد در بخش برگزاری جلسات و نشست های نقد و معرفی کتاب که به دلیل فراگیری محدودیت های کرونایی دامگیر جامعه و فعالان حوزه کتاب شده بود، بیست و نهمین هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران با شعار «جای خالی را با کتاب خوب پر کنیم» از راه رسیده و فرصتی فراهم کرده تا به برخی از خلاهای موجود در بخش کتاب و کتابخوانی در جامعه، آن هم در ابعاد گسترده و سطح ملی پرداخته شود. بدون شک، برگزاری ویژه برنامه های هفته کتاب در سطح ملی می تواند ظرفیت های مضاعفی را برای بسترسازی جهت پرداختن به ابعاد مختلف مسأله کتاب و کتابخوانی و کمبودها و خلاهای آن فراهم کند. اولین دستاورد این رویداد فرهنگی بزرگ می تواند زمینه سازی برای جلب توجه مسئولان فرهنگی کشور باشد که در صورت تحقق آن، مشکلات و خلاهای صنعت نشر و حوزه کتاب در کشور شناسایی می شود تا در اولین فرصت نسبت به رفع موانع موجود اقدام شود. برگزاری جلسات و نشست های مختلف با موضوعات مرتبط با کتاب، از جمله آسیب شناسی صنعت نشر و موانع و مشکلات کتابخوانی در جامعه در طول روزهای هفته کتاب از سوی مراکز فرهنگی، زمینه ساز تحقق چنین اهدافی است. البته رسیدن به این نوع اهداف متعالی معمولاً نیاز به طراحی و اجرای ویژه برنامه های متعدد و مرتبط با ابعاد مختلف موضوع و منسجم از لحاظ زمانی دارد که موقع و با پوشش خبری حداکثری برگزار و باعث جلب توجه مسئولان مربوطه و موضوع کتاب و کتابخوانی شود. رویکرد دیگری که لازم است همزمان با برگزاری ویژه برنامه های هفته کتاب در دستور کار قرار گیرد، هماهنگی با اهالی رسانه و تهیه خوراکی خبری برای فعالان مطبوعات و رسانه های صوتی و تصویری و همچنین ظرفیت های بالقوه شبکه های اجتماعی در شرایط فعلی است که مخاطبان گسترده ای در جامعه امروزی دارد. رسانه های مختلف در ایام هفته کتاب به تمرکز بر مسأله کتاب و کتابخوانی در جامعه و موانع و مشکلات و طبعاً در میان مخاطبان این رسانه ها، علاوه بر مردم عادی و کتابخوان ها، مسئولان هم حضور دارند که بخشی از دایره هدف محسوب می شوند. اگر دو هدف یاد شده، زمینه سازی برای جلب توجه مسئولان و همراه ساختن فعالان رسانه ها یا رویدادهای هفته کتاب به شکل منسجم و همزمان تحقق یابد، آن وقت می توان به تحقق هدف سوم و غایی که همانا ترویج فرهنگ کتاب و کتابخوانی در جامعه است به آسانی دست یافت. هر چند پیشانی ش می توان حدس زد که چنین اهداف متعالی و آرمانی به تلاش های گسترده فعالان حوزه کتاب و کتابخوانی و برنامه های مدون و منسجم و مهم تر از همه مستمر و مداوم مراکز فرهنگی از جمله کتابخانه های عمومی و فرهنگسراها و خانه های فرهنگ و همکاری دلسوزانه مسئولان مربوطه نیاز دارد تا تلاش های صورت گرفته بعد از مناسبت های اغلب کوتاه مدت ملی مانند هفته کتاب به یکباره قطع نشود و در طول سال شاهد برگزاری ویژه برنامه های فرهنگی با موضوع کتاب و کتابخوانی باشیم. در صورت تحقق چنین نیازهای چندگانه است که می شود امیدوار بود کتاب به عنوان یک کالای فرهنگی که نقش اصلی در فرهنگ سازی در جامعه است، به جایگاه واقعی خود دست یابد و سرانه مطالعه در کشور ما از حالت نزولی فعلی که اصلاً برآزنده کشور فرهنگ دوست ما نیست، به حالت صعودی تغییر وضعیت دهد و مردم ایران را با دیگر با یار مهربان دیرینه آشتی کنند و کتاب به عنوان یک کالای فرهنگی اثرگذار در حوزه های گوناگون فرهنگی و اجتماعی جای ثابتی در سید خرید خانوارهای ایرانی پیدا کند و آن روز، طبعاً روز رخشسته و مبارکی در تقویم کشور ما خواهد بود.

محسن وظيفه
مربی کتابخانه سيار روستایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان شهرستان پارس آباد استان اردبیل را برعهده دارد.

برای کودکان سرزمین مان تلاش کنیم

حدود دو هفته یک مرتبه نوبت به هر روستا می رسد و شاید باور نکنید این بچه ها به محض آنکه خودروی کتابخانه سيار از دور می بینند با اشتیاق بسیاری به سمت من می دوند. در میان کتاب ها جست و جوی می کنند، حتی برخی خلاصه ای را که از کتاب خود نوشته اند نشانم می دهند. بعضی از آنها هم به این چیزها اکتفا نمی کنند و درباره کتاب خود کنفرانس می دهند. گاهی همین ها سبب می شود که بچه های دیگر علاقه مند مطالعه کتاب همکلاسی خود شوند و بخواهند خودشان گفته های دوست شان را در خلال ورق زدن صفحات کاغذی کتاب ها بخوانند. اینها را گفتم که بدانید بچه های مناطق محروم و کمبرخوردار، به رغم آنکه والدین آنان اغلب فرصتی برای تشویق فرزندان خود به مطالعه ندارند، چقدر شیفته کتابخوانی هستند. برخلاف برخی افرادی که می گویند مناسبت های تقویمی تأثیر د در افزایش سرانه مطالعه ندارد من نظر دیگری دارم، به لطف همین هفته کتاب یا دیگر مناسبت هایی همچون هفته ملی کودک

در این سال هایی که مربی کتابخانه سيار روستایی و نوجوانان بسیاری را دیده ام که کتاب به بخشی از زندگی شان تبدیل شده، البته نه اینکه از ابتدای علاقه مند مطالعه بوده باشند؛ بلکه به مرور با قدری برنامه ریزی به این سمت وسو کشیده شده اند. این روزها که شاهد برگزاری هفته کتاب دیگری در سطح کشورمان هستیم بهترین فرصت برای جلب توجه خانواده ها به کتابخوانی است. زمان بسیاری است که پوشش کتابخانه ای حدود ۲۰ روستا در شهرستان پارس آباد استان اردبیل را برعهده دارم. هر روز با کتابخانه بسیاری که در اختیار دارم به دو مدرسه سر می زنم و در هر کدام حدود دوساعتی را صرف دانش آموزان و تلاش برای علاقه مند ی بیشتر آنها به کتابخوانی می کنم.